

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Spînu Iurie în numele inculpatului Mahu Eugen, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe

*Mahu Eugen Vasile, născut la 29 octombrie 1994,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Petru
Zadnipru 18/1, ap. 124.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 09.12.2013 -05.03.2015*
2. *instanța de apel: 03.04.2015 - 06.05.2015*
3. *instanța de recurs: 24.07.2015 - 09.12.2015*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 martie 2015, inculpatul Mahu Eugen, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 281 Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4 000 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, inculpatul Mahu Eugen, la data 04.10.2013, aproximativ în jurul orelor 12:00, avînd scopul comunicării mincinoase cu bună-știință despre pregătirea unei explozii, acțiune care periclitează viața oamenilor, cauzează daune materiale în proporții mari sau provoacă alte urmări grave, aflându-se în incinta liceului „Mircea Eliade”, amplasat în mun. Chișinău, str. Mitropolit Bănulescu-Bodoni 33, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admițînd în mod conștient survenirea acestora, a efectuat un apel telefonic de la telefonul mobil al minorului Pătrașcu Vladislav, cu cartela SIM 079171586, la telefonul staționar cu

nr. 022-22-16-32 înregistrat după S.C. „Migdal-P” SRL, amplasată pe str. Piața Veche 4, mun. Chișinău și a comunicat cu bună-știință mincinos că, clădirea este minată și toți trebuie să părăsească sediul, perturbând astfel activitatea S.C. „Migdal-P” SRL și S.C. „Azolux” SRL și determinând intervenirea la fața locului a autorităților de stat competente.

3. Împotriva sentinței, a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoscându-l pe Mahu Eugen, culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 281 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului Mahu Eugen, de suspendat condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele:

- la pronunțarea sentinței, instanța de judecată nu a luat în considerație nici gravitatea infracțiunii comise, nici personalitatea inculpatului, și anume faptul că, inculpatul, nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, respectiv, pedeapsa cu amendă nu va atinge scopul legii penale;

- pedeapsa penală stabilită inculpatului, este prea blândă, ceea ce nu corespunde cu personalitatea acestuia și gradului de pericol social sporit al infracțiunii în cauză.

3.1. Împotriva sentinței Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 05 martie 2015, a declarat apel și avocatul Spînu Iurie în numele inculpatului Mahu E., prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Mahu E., să fie achitat.

Totodată, solicită emiterea unei încheierii interlocutorii cu privire la încălcările normelor procesual-penale, încălcarea principiului prezumției nevinovăției, care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților lui Mahu E., cauzându-i prejudicii și suferințe de ordin fizic și psihic.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele:

- analiza conținutului sentinței denotă caracterul formal al acesteia și confirmă doar faptul că, inculpatului i se încriminează o faptă pe care acesta nu a săvârșit-o și nici nu putea să o săvârșească, or, instanța a ignorat divergențele esențiale din actul acuzării, declarațiile martorilor, înscrisurile prezentate și starea de fapt stabilită, care demonstrează cu certitudine că, inculpatul nu a comunicat amenințări, că timpul convorbirii acestuia este cu mult mai mic decât timpul din descifrările telefonice, că în timpul apelului telefonic amenințător, Mahu E. se afla în altă parte și a fost în

imposibilitate de a-l efectua, că între declarațiile martorilor sunt divergențe esențiale, că majoritatea probelor contravin soluției date;

- prima instanța a repetat greșeala acuzării și a constatat eronat, că *„inculpatul ...a comunicat...că clădirea este minată și toți trebuie să părăsească sediul”*, fără a indica în temeiul căror probe a ajuns la această concluzie eronată, or, potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale din 07.10.2013, cât și a altor acte din dosar (*f.d. 3, 22, 23, 30, 34, 43, 46, 53, 77*) rezultă că o persoană necunoscută a comunicat că, *„ograda este minată”*, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 28.11.2013 rezultă că, inculpatul a comunicat faptul că, *„clădirea este minată”*, potrivit rechizitoriului rezultă că, inculpatul a comunicat că, *„ograda este minată”*, iar contrar acestor concluzii inculpatul și martorul Epureanu Cristian au declarat că, în comunicare inculpatul a folosit cuvântul *„demolare”*;

- prima instanța a ignorat argumentele apărării referitor la aceste divergențe, or, martorul acuzării Nacu Larisa a declarat că, la 04.10.2013, în jurul orelor 12:00, a primit comunicarea la telefonul staționar înregistrat după S.C. *„Migdal-P” SA „...că în ogradă este un colet cu bombă,...că persoana de la telefon s-a prezentat polițist, a spus un nume și că este locotenent al poliției....ulterior a început să strige ca toți să fugă din clădire...peste 5-10 min., au mai fost sunete și cineva tăcea la telefon... ”*;

- instanța a ignorat argumentul apărării, că declarațiile martorilor acuzării Pătrașcu V., Harea L., Oprea M., Beșleaga C., date în judecată ca la comandă și în unison, precum că, inculpatul a spus la telefon sintagma *„clădirea este minată”*, nu corespund adevărului și au fost impuse elevilor de la bun început de organul de urmărire penală, concluzia ce rezultă din procesul-verbal de audiere a elevilor tapate la calculator cu conținut identic, din faptul că, alte cuvinte aceștia nu țin minte, că toți ei au participat nemijlocit la efectuarea sunetelor de farsă și nu este exclus că, anume cineva din ei putea să facă acel sunet amenințător, iar când au aflat despre cauza dată au luat o poziție comună pentru a se eschiva de la răspundere;

- cele expuse și-au găsit confirmarea în declarațiile martorului acuzării Epureanu Cristian, care a afirmat în instanță că, inculpatul nu a spus așa cuvinte, în declarațiile lui Nacu L., care a primit comunicarea amenințătoare, în declarațiile martorului acuzării Pătrașcu V., care a declarat *„că nu tine minte ca inculpatul să se prezinte ca polițist”*, or, în cazul când martorii acuzării au spus adevărul, divergențe în cele auzite și declarate nu trebuiau să fie, iar în cazul stabilirii acestora instanța era obligată să le aprecieze în favoarea inculpatului;

- instanța a ignorat declarațiile martorului acuzării Epurean C., pe care nici nu le-a expus în partea descriptivă, iar apreciindu-le critic nu a indicat motivele

respingerii acestei probe invocate de apărare în folosul inculpatului, fapt ce confirmă favorizarea acuzării;

- contrar concluziei eronate a instanței, martorul acuzării Epurean C., a declarat clar și cinstit că, fiind chemat la poliție și s-au citit declarațiile altor elevi din care cauză a dat declarații eronate, însă de fapt, inculpatul a spus la telefon „Buna ziua, reprezint compania de demolări, casa dvs. va fi demolată în 20 min.” și nu sintagma „casa este minată”. A mai menționat că, declarațiile false de la început le-a dat din frică, că discuția a auzit-o clar, deoarece era la o bancă de inculpat;

- instanța a apreciat greșit declarațiile martorului apărării Garbuz N., în raport cu alte probe, or, apărarea consideră importante declarațiile, că a înlocuit profesorii de biologie la clasa a IX-a „P” după lecția de engleză, că un grup de elevi ai clasei a IX-a „P”, efectuau sunete de pe telefonul mobil cu amenințări și făceau comenzi de pizza și plăcinte la adrese false și ea le-a făcut observație, că ora de biologie a început la 12:00, și a durat până la 12:30, or, acest martor a fost invitat nu pentru a învinui pe cineva, dar pentru a confirma, că intimatul nu era prezent în timpul apelului de la ora 11:59:29, adică începutul lecției de biologie și contrar declarațiilor minorilor făcute sub xerox de către organul de urmărire penală ei nu s-au speriat după apelul făcut de inculpat și au continuat farsele la lecția următoare, astfel că, inculpatul nu putea să facă asemenea amenințare;

- în acest sens, este eronată concluzia instanței de fond că, martorul nu a declarat că, minorii au folosit cuvintele „minat, bombă, explozibil”, ceea ce exclude, că apelul telefonic a fost făcut de către aceștia, or, din descifrările telefonice rezultă că, comunicarea a fost efectuată de la numărul telefonului mobil 079171586, la ora 11:59:29, cu o durată de 61 secunde, iar potrivit orarului sunetelor pentru 04.10.2013, și orarul clasei a IX-a „P” eliberate la 07.11.2013, de administrația liceului „Mircea Eliade”, la demersul avocatului rezultă că, ora de limbă engleză la clasa a IX-a „P”, a fost lecția a 5 în perioada de timp 11:20-11:50, iar lecția de biologie a fost lecția a 6 în perioada 12:00-12:30, fapt ce exclude participarea inculpatului;

- instanța a ignorat declarațiile inculpatului din care rezultă că, la mijlocul lecției de engleză la clasa a IX-a „P”, elevii făceau sunete de glume și el a efectuat un sunet la întâmplare în timpul căruia a comunicat vre-o 15 secunde. Nu-și aduce aminte precis conținutul convorbirii, însă în discuție nu a folosit amenințări și nu a utilizat cuvintele „minat” sau „explozibil”;

- la prima audiere a declarat eronat că, a folosit în discuția telefonică cuvântul „minat”, deoarece a fost influențat de polițiști, care afirmă că au dovezi și ar fi bine să-și recunoască vina, fiind pentru prima dată la poliție și s-a speriat, era în stare de stres și a spus ce au dorit să audă polițiștii;

- instanța de fond a ignorat argumentul apărării că, în timpul convorbirii inculpatului (10-15 secunde) este cu mult mai mic decât timpul din descifrările telefonice (61 secunde) și că, în timpul telefonului amenințător el se afla în altă parte și nu putea să-l facă;

- instanța de fond a ignorat argumentul apărării, confirmat prin descifrările telefonice și declarațiile lui Nacu L. că, organul de urmărire penală a concluzionat grăbit și fără verificări suplimentare, că comunicarea amenințătoare a fost efectuată de la numărul telefonului mobil 079171586, prin apelul de la 11:59:29, cu o durată de 61 secunde, or, potrivit descifrărilor rezultă încă un apel de pe acest număr de la ora 12:06:45, cu o durată de 3 secunde, iar un alt apel a fost efectuat la ora 11:28:06, de pe nr. 079020504;

- instanța nu a examinat și apreciat argumentele aduse de către apărare contra actului propus de acuzare în calitate de probă, procesul-verbal de cercetare la fața locului din care rezultă că, acțiunea a fost efectuată contrar art. 279 (2) Cod de procedură penală, adică fără acordul proprietarului sau autorizația procurorului;

- instanța de fond a ignorat argumentul apărării că, din actele dosarului nu rezultă prin ce mijloc sau procedeu de probă a fost identificat deținătorul numărului telefonului mobil 079171586, sau cine se folosește de el, or, la dosar nu există asemenea date sau acte și acest fapt pune la îndoială legalitatea acțiunilor organului de urmărire penală în vederea stabilirii adevărului;

- prima instanță nu a examinat și apreciat argumentul apărării, că procurorul l-a pus sub învinuire pe Mahu E., și a întocmit rechizitoriul în baza unui act procedural nul, or, din raportul organului de urmărire penală privind propunerea de transmitere a cauzei penale în judecată din 22.10.13 (f.d.58-63) rezultă că, se propune a-l pune sub învinuire pe cet. Mahu E., încriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 281 alin. (1) Cod penal, adică o normă penală inexistentă, or, conform art. 289 alin. (2) Cod de procedură penală, raportul trebuie să cuprindă fapta care a servit temei pentru pornirea urmăririi penale, încadrarea juridică a faptei și probele administrate;

- instanța de fond contrar art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, a constatat fapta criminală considerată ca fiind dovedită fără a indica timpul săvârșirii ei, probele pe care se întemeiază concluziile instanței și motivele pentru care au fost respinse alte probe, repetând greșeala acuzării, care a întocmit rechizitoriul cu aceleași devieri;

- contrar art. 393 Cod de procedură penală, instanța nu a indicat în partea introductivă a sentinței toți participanții la proces și rezultă că, inculpatul și reprezentantul părților vătămate nu au participat, ceea ce nu corespunde stării de

fapt, or, în proces au participat atât inculpatul, cât și reprezentantul părților vătămate, avocatul Vieru Vasile;

- instanța a ignorat argumentele apărării enunțate pe parcursul examinării cauzei și în dezbaterile judiciare referitor la ilegalitatea recunoașterii în calitate de părți vătămate și părți civile a S.C. „Migdal-P” SA și SRL „Azolux” de către procuror, precum și ilegalitatea participării reprezentantului acestor companii, avocatului Vasile Vieru, atât la urmărirea penală, cât și în judecată;

- instanța de fond neîntemeiat a preluat ca probe a vinovăției declarațiile inculpatului și ale unor martori prin ce a comis o eroare de drept, or, conform art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, declarațiile inculpatului și a martorilor se consideră probe egale, legea nu stipulează care declarații au prioritate;

- instanța a ignorat argumentele apărării referitor la calificarea greșită a infracțiunii și contrar art. 113 Cod penal, s-a limitat la transcrierea normei de drept - art. 281 Cod penal, în bază căreia a fost încadrată greșit fapta inculpatului, or, aceasta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 281 Cod penal;

- instanța nu a examinat legal plângerea din 18.01.2014, privind anularea ordonanței procurorului din 27.12.2013, anularea sesizării organului de urmărire penală, a conducerii liceului unde a învățat inculpatul în baza art. 217 Cod de procedură penală, constatării încălcării principiului prezumției nevinovăției în privința lui Mahu E., iar mențiunea din sentință referitor la sesizare este formală și contradictorie.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05.03.2015, iar apelul declarat de avocatul Spînu Iurie în numele inculpatului Mahu E., împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05.03.2015, s-a admis, casând sentința parțial și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Plângerea avocatului Spînu Iurie în numele Mahu E., înaintată la 18.01.2014 împotriva ordonanței procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Oleg Russu din 26.11.2013, prin care a fost respinsă plângerea avocatului cu privire la anularea sesizării IP Rîșcani, mun. Chișinău cu privire la luarea măsurilor pentru înlăturarea condițiilor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii și împotriva ordonanței procurorului adjunct al procurorului sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Eugen Jomir din 27.12.2013, prin care a fost respinsă plângerea avocatului ca fiind neîntemeiată, se respinge.

În rest, sentința s-a menținut.

6. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, astfel întemeiat și just a fost recunoscut vinovat inculpatul de săvârșirea infracțiunilor imputate.

Totodată, Colegiul penal a reținut că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul Mahu E., vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o (f.d. 162-163).

Necătând la acest fapt, comiterea acțiunilor infracționale imputate ultimului este dovedită prin următoarele mijloace de probă:

-declarațiile martorului Nacu Larisa (f.d. 145-146), Pisova Nina (f.d. 147), Beșleaga Cătălin (f.d. 151), Andronic Mihail (f.d. 148), Panuș Grigore (f.d. 153-154), Harea Lucian (f.d. 150), Oprea Mihail (f.d. 158), Garbuz Niculina (f.d. 157), Mahu Vasile (f.d. 156), Pătrașcu Vlad (f.d. 159);

-denunțul din 04.10.2013 depus de către Darii Ivan (f.d. 4);

-procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșă fotografică din 04.10.2013, prin care a fost cercetată clădirea cu trei nivele a SC „Migdal-P” SRL, situată pe str. Piața Veche nr. 4, mun. Chișinău (f.d. 5-11);

-descifrările serviciilor prestate de SA „Moldtelecom” din 01.10.2013 - 31.10.2013 și lista apelurilor intrate din 01.10.2013 - 15.10.2013, la numărul de telefon 022-22-16-32 SC „Migdal-P” SRL (f.d. 31-32);

-procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.10.2013 și anume a descifrărilor apelurilor telefonice în regim de intrare, efectuate de la postul de telefonie fixă numărul 022-22-16-32, conform căruia s-a stabilit că, la data de 04.10.2013 orele 11:59 min. a efectuat un apel de pe nr. 079171586, care conform cauzei penale aparține minorului Pătrașcu Vladislav Ruslan (f.d. 33);

-procesul-verbal de confruntare din 18.10.2013 între martorul minor Pătrașcu Vladislav Ruslan și bănuitul Mahu Eugen Vasile, în care părțile și-au susținut declarațiile date anterior (f.d. 48-49).

În urma acestor probe, instanța de apel a reiterat că, din ansamblul materialului probatoriu administrat la cauza penală s-a constatat cu certitudine faptul că, inculpatul când a efectuat apelul telefonic a menționat faptul că „clădirea este minată”, fapt bazat pe declarațiile martorului Nacu L., care a fost nemijlocit persoana care a răspuns la sunetul inculpatului Mahu E., precum și declarațiile martorilor Oprea M., Harea L., Pătrașcu V., Beșleaga C., care la acest moment se aflau lângă inculpatul Mahu E. sau care au auzit convorbirea telefonică a acestuia.

Totodată, cu referire la declarațiile inculpatului Mahu E., care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, instanța a apreciat critic, or, această poziție nu se confirmă prin materialele probatorii anexate la cauza penală, mai mult ca atât se

reține că, inculpatul Mahu E., la faza urmăririi penale a recunoscut parțial vina și a indicat că, la data de 04.10.2013, se afla în clasa a IX-a „P”, unde înlocuia profesoara de limbă engleză. În acest timp, împreună cu câțiva elevi din clasa menționată, de pe telefonul mobil al unuia din ei, s-au efectuat sunete la întâmplare. Telefonul fiind la el, a cules la întâmplare un număr la care a răspuns o doamnă, cu care a discutat. A întrebat dacă încăperea lor nu se demolează. La solicitarea doamnei de a se prezenta, a numit un nume la întâmplare, pe care nu-l ține minte. Despre conținutul discuției ce a urmat nu își amintește în detalii, însă în discuție a folosit cuvântul „minat”, însă nu ține minte în ce context (*f.d. 45*).

Tot în acest context, instanța de apel nu a reținut afirmațiile inculpatului Mahu E., precum că, la prima audiere, polițiștii au afirmat că au dovezi clare, înregistrări cu așa zisul sunet efectuat de dânsul, iar în aceste circumstanțe ar fi mai bine să recunoască vina, respectiv, dânsul a fost speriat, a fost în stare de șoc și a considerat că ar fi mai bine să spună și să scrie ceea ce zic polițiștii, or, inculpatul Mahu E., a fost audiat în prezența avocatului Spînu I., fapt confirmat prin semnătura acestuia de pe procesul-verbal de audiere a bănuیتului, iar careva obiecții nu au fost formulate. Totodată, instanța de apel reține că, martorul Mahu V., tatăl inculpatului a menționat faptul că, a fost sunat de Mahu E., care i-a spus că, a venit după el de la poliție și este dus la poliție. Ajungând la poliția din sect. Rîșcani, martorul Mahu V. a indicat că, în biroul erau doi colaboratori de poliție și fiul său, i s-a comunicat din ce cauză a fost reținut Mahu E., și de ce a fost dus la comisariat, atunci el l-a sunat pe Spînu I., ca să îl reprezinte pe ultimul în instanță în calitate de avocat.

Totodată, instanța de apel a notat că, prima instanță corect a dat o apreciere critică declarațiilor martorului Epurean C., care a recunoscut toate circumstanțele invocate și de ceilalți martori în privința cazului dat (*loc, oră, telefonul colegului Pătrașcu Vlad*) inclusiv că s-a desfășurat o glumă, cu excepția faptului că, inculpatul a anunțat despre minarea clădirii, indicând că acesta a vorbit despre demolarea clădirii. Fiind audiat la faza de urmărire penală, martorul Epurean C. a indicat că, persoana care a apelat la un număr la întâmplare și a comunicat că, clădirea sau casa este minată, nu poate comunica cum îl cheamă.

Instanța de apel a conchis că, corect instanța de fond a constatat faptul că, inculpatul a comunicat faptul că „clădirea este minată”, fapt care și-a găsit confirmare prin declarațiile martorilor audiați atât la faza urmăririi penale cât și în ședința de judecată în instanța de fond, iar faptul că, în ordonanța de pornire a urmăririi penale este indicat că „ograda este minată”, instanța de apel le-a considerat irelevante, deoarece esențial a fost constatarea faptului că, inculpatul Mahu E., a efectuat acțiunea de comunicare mincinoasă cu bună-știință despre actul de terorism,

informații care au fost percepute ca reale de reprezentanții S.C. „Migdal-P” SA și S.C. „Azolux” SRL. Tot în acest context, instanța de apel a indicat că, infracțiunea prevăzută de art. 281 Cod penal, se consideră consumată din momentul în care ajunge la destinatar comunicarea mincinoasă despre pregătirea unor explozii, incendieri sau a altor acțiuni care periclitează viața oamenilor, cauzează daune materiale în proporții mari sau provoacă alte urmări grave.

La fel instanța s-a pronunțat asupra faptului că, descifrările telefonice indică o durată a convorbirii de 61 secunde, iar martorii au apreciat discuția la o durată de 5-10 secunde, nu poate confirma faptul că, inculpatul nu a efectuat acest apel telefonic.

Tot în contextul descifrărilor telefonice, Colegiul penal a constatat că, avocatul Spînu I., neîntemeiat invocă faptul că, organul de urmărire penală nu a verificat și nu a stabilit cine a efectuat al doilea sunet de pe nr. 079171586, și cui îi aparține nr. 079020504, de pe care s-a efectuat un alt apel, or, instanța de apel a reținut, inclusiv din declarațiile martorului Nacu Larisa faptul că, pe la orele 12:00, a primit un sunet precum că, la ei în ogradă este un colet cu bombă după sunetul amenințător a mai urmat câteva sunete.

Totodată, martorul Nacu L., a declarat că, peste un interval de timp de 5-10 minute a sursat cineva la telefon, dar tăcea, respectiv, declarațiile martorului Nacu L., urmează a fi apreciate în coroborare cu descifrările apelurilor telefonice în regim de intrare efectuate de la postul de telefonie fixă, numărul 022-22-16-32, conform căruia s-a stabilit că, la data de 04.10.2013, orele 11:59, a fost efectuat un apel de pe nr. 079171586, care aparține minorului Pătrașcu Vladislav (*f.d.* 33).

În ceea ce privește critica avocatului precum că, acțiunea de cercetare la fața locului a fost efectuată contrar prevederilor art. 279 alin. (2) Cod de procedură penală, adică fără acordul proprietarului sau autorizația procurorului, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, iar în acest sens a indicat că, în procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.10.2013, este inserată mențiunea că, cercetarea la fața locului se efectuează cu acordul proprietarului (*f.d.* 5-11).

Instanța de apel nu a reținut ca fiind întemeiată critica adusă de avocatul Spînu Iurie, referitor la faptul că, procurorul l-a pus sub învinuire pe Mahu E. și a întocmit rechizitoriul în baza unui act procedural nul, respectiv, din raportul organului de urmărire penală privind propunerea de transmitere a cauzei penale în judecată din 22.10.2013, rezultă că, se propune a-l pune sub învinuire pe cet. Mahu E., incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 281 alin. (1) Cod penal, adică o normă penală inexistentă.

În acest context, instanța de apel a conchis că, procurorul a respectat prevederile legale prevăzute de art. 289 alin. (1), 291 alin. (2), 290 alin. (1), 211 alin. (2) Cod de

procedură penală și nu a constatat careva abateri procesual-penale în ceea ce privește emiterea ordonanței de punere sub învinuire în privința lui Mahu E. și întocmirea rechizitoriului, or, procurorul a indicat în ordonanța de învinuire, respectiv, în rechizitoriu, componența de infracțiune care se incriminează inculpatului, și anume, art. 281 Cod penal.

Instanța de apel s-a expus și asupra motivului indicat de către avocatul inculpatului, cu privire la faptul că, instanța de fond nu a indicat în partea introductivă a sentinței toți participanții la proces. În acest sens instanța de apel a reiterat că, instanța de fond a respectat prevederile art. 393 pct. 3) Cod de procedură penală, indicând denumirea instanței de judecată care a adoptat sentința, numele judecătorului sau, după caz, al judecătorilor completului de judecată, grefierului, interpretului, traducătorului, procurorului, apărătorului.

Totodată, instanța a considerat neîntemeiate argumentele avocatului precum că, S.C. „Migdal-P” SA și „Azolux” SRL au fost recunoscute ilegal în calitate de părți vătămate și părți civile, prin ordonanțele procurorului în baza cererii reprezentantului acestor companii din 14.11.2013, care nu a fost confirmată prin împuternicirile necesare, în lipsa actelor de înregistrare a companiilor și fără prezentarea probelor prejudiciilor, în acest sens instanța de apel a făcut trimitere la prevederile art. 59, 61 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a respins argumentele apărării invocate și a indicat că, la 29.11.2013 prin ordonanțele de recunoaștere în calitate de parte vătămată și ordonanțele de recunoaștere în calitate de parte civilă a S.C. „Migdal-P” SA și S.C. „Azolux” SRL, a satisfăcut solicitarea reprezentantului acestora, Vieru Vasile (*împuternicirile avocatului fiind confirmate prin mandatul avocațial cu seria MA, nr. 0266542 din 08 noiembrie 2013 pentru SRL „Azolux” și mandatul avocațial cu seria MA, nr. 0266543 din 08 noiembrie 2013 pentru SA „Migdal-P”*), respectând prevederile procesual-penale privind recunoașterea în calitate de parte vătămată, respectiv, parte civilă (*f.d. 83-84, 85-86. 90-91, 92-93*).

La fel instanța de apel, a constatat întrunirea în acțiunile inculpatului Mahu E., a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 281 Cod penal, în acest sens, fiind respinse argumentele avocatului Spînu I., care a indicat că, comunicarea unei fraze precum că *„clădirea sau ograda este minată”* nu poate fi calificată ca infracțiune, deoarece nu indică despre pregătirea unor explozii, incendieri sau a altor acțiuni, dar se referă la o acțiune finalizată, adică lipsește un element obligatoriu al calificării corecte a infracțiunii.

În acest context, instanța de apel a menționat că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 281 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea

de comunicare mincinoasă cu bună-știință despre pregătirea unor explozii, incendieri sau a altor acțiuni care periclitizează viața oamenilor, cauzează daune materiale în proporții mari sau provoacă alte urmări grave.

Respectiv, avocatul Spînu I., eronat a interpretat faptul că, comunicarea unei fraze precum că „*clădirea sau ograda este minată*”, nu poate fi calificată ca infracțiune, deoarece nu indică despre pregătirea unor explozii, incendieri sau a altor acțiuni, dar se referă la o acțiune finalizată, or, această comunicare este una mincinoasă, făcută cu bună-știință care se încadrează în latura obiectivă a infracțiunii, acțiune care a periclitat activitatea S.C. „Migadal-P” SA și „Azolux” SRL.

Cu referire la apelul procurorului prin care a solicitat pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoscându-l pe Mahu E., culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 281 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului, de suspendat condiționat pe un termen de probă de 5 ani, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, iar în acest sens a indicat următoarele circumstanțe:

În corespundere cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal și cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, instanța de fond corect a calificat situația de fapt și i-a dat o încadrarea juridică corespunzătoare faptei penale comise de către inculpat, stabilindu-i o pedeapsă proporțională infracțiunii săvârșite.

Totodată, instanța de apel a constatat că, avocatul Spînu I., just a indicat că, instanța de fond nu a examinat plângerea din 18.04.2014, privind anularea ordonanței procurorului din 27.12.2013, anularea sesizării organului de urmărire penală a conducerii liceului unde a învățat inculpatul în baza art. 217 Cod de procedură penală, or, instanța de fond nu a soluționat plângerea avocatului în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 martie 2014, s-a transmis plângerea avocatului Spînu I. în numele lui Mahu E., privind anularea ordonanței procurorului Jomir E. din 27.12.2013, de respingere a plângerii despre anularea ordonanței procurorului în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Russu Oleg din 26.11.2013, de respingere a cererii și anularea sesizării, emisă în cadrul dosarului penal nr. 2013022270, judecătorului de drept comun al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Miron Aliona pentru examinare în cadrul dosarului penal nr. 1-619/14.

Instanța de apel a considerat că, în speță, nu sunt careva temeiuri de a anula ordonanța de refuz în admiterea plângerii avocatului Spînu I. din 26 noiembrie 2013, și respectiv, ordonanța din 27 decembrie 2013, s-a dispus de a respinge plângerea avocatului Spînu Iurie din 06.12.2013, prin care a solicitat anularea ordonanței din 26.11.2013, or, organul de urmărire penală corect a sesizat faptul că, în cazul în care organul de urmărire penală a constatat existența unor cauze și condiții care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, acesta este obligat să sesizeze organul respectiv sau persoana cu funcție de răspundere cu privire la luarea unor măsuri pentru înlăturarea acestor cauze și condiții, astfel, organul de urmărire penală întemeiat a înaintat sesizarea dată pentru întreprinderea măsurilor corespunzătoare.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, organul de urmărire penală a fost îndreptățit de a face sesizarea respectivă, fiind implicați mai mulți copii, în scopul de a preveni pe viitor asemenea situații.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, declară recurs ordinar avocatul Spînu I. în numele inculpatului Mahu E., întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06.05.2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat sau dispunerea rejudecării de către instanța de apel.

În motivarea recursului, avocatul invocă faptul că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, nu a apreciat proba cu privire la orarul sunetelor din data 04.10.2013, și orarul lecțiilor al clasei a IX-a „P”, durata convorbirii, legătura cauzală între sunetul efectuat de către inculpat și apelul amenințător, a dedus concluzii eronate asupra declarațiilor martorului Garbuz N., Epurean C., a ignorat argumentul apărării în ce privește contradicțiile declarațiilor participanților la proces, a examinat formal procesul-verbal de cercetare la fața locului, nu s-a expus care este mijlocul identificării deținătorului telefonului mobil-079171586.

La fel instanța de apel a concluzionat eronat asupra argumentul apărării a faptului că, rechizitoriul a fost întocmit în baza unui act procedural nul, asupra argumentului ilegalității recunoașterii în calitate de părți vătămate a S.C. „Migdal-P” SA și „Azolux” SRL, precum și ilegalitatea participării reprezentantului acestor companii la procesul penal, a ignorat argumentele apărării referitor la încadrarea juridică greșită a faptei prejudiciabile săvârșită de către inculpat, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 281 Cod penal. De asemenea instanța de apel a dispus eronat că instanța de fond nu a examinat plângerea din 18 aprilie 2014.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Spînu I. în numele inculpatului Mahu E., solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărîrii contestate, menționînd netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent, deoarece motivele invocate nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței unei erori de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sînt vădit neîntemeiate.

Din conținutul recursului, rezultă că, recurentul indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, adică hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate inculpaților și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal reține din textul recursului ordinar că, recurentul critică hotărârile judecătorești în partea încadrării juridice a faptelor inculpatului, considerînd că instanțele de judecată eronat au calificat acțiunile inculpatului în baza art. 281 Cod penal.

Pe lîngă aceasta, conform argumentelor invocate și reproduse în pct. 6. din prezenta decizie, recursul se bazează pe critica modului în care instanțele au estimat circumstanțele cauzei. În acest sens este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, doar activitatea instanțelor privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune avocatul, este o competență legală a instanțelor de judecată, care, nefiind

temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Totodată, Colegiul penal va respinge argumentele avocatului precum că, instanțele de judecată nu s-au expus asupra probelor prezentate de apărare, or instanța de apel stabilind faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate inculpatului a expus pe larg mijloacele de probă prezentate atât de partea acuzării cât și de partea apărării, care fiind cercetate prin prisma veridicității, relevanței, concludenței și utilității, a stabilit o corectă situație de fapt dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, o încadrare juridică corectă pe art. 281 Cod penal – comunicarea mincinoasă cu bună-știință despre actul de terorism, adică comunicarea mincinoasă cu bună-știință despre pregătirea unei explozii, acțiune care periclitează viața oamenilor, cauzează daune materiale în proporții mari sau provoacă alte urmări grave.

Criticile recurentului în ceea ce privește încadrarea juridică greșită a faptei comise de către inculpat nu pot fi reținute, nefiind altceva decât o reluare a motivelor de apel.

Colegiul penal nu a putut reține argumentul cu privire la faptul că, instanța de apel nu s-a expus care este mijlocul identificării deținătorului telefonului mobil – 079171586 (*f.d. 234, vol. I*), acest fapt este confirmat și prin declarațiile martorului Pătrașcu V., care a declarat că, numărul telefonului mobil – 079171586, îi aparține.

Totodată, Colegiul reține că, instanța de apel s-a pronunțat asupra duratei convorbirii inculpatului cu Nacu L., indicând că, discifărăile telefonice indică o durată de 61 secunde, iar martorii au indicat o durată de 15 secunde, ceea ce nu confirmă faptul că, inculpatul nu a efectuat acest apel, deoarece durata apelului începe din momentul apelării și până la terminarea apelului, iar discursul începe cu primirea apelului și terminarea acestuia (*f.d. 237, vol I*).

În continuare, instanța de recurs reține că, autorul recursului invocă în prezenta speță și temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Însă, din conținutul recursului declarat, Colegiul atestă că, recurentul critică stabilirea vinovăției inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate și solicită achitarea lui, deoarece în opinia sa, probele administrate la caz sânt dubioase și nu sunt suficiente pentru condamnarea inculpatului.

Astfel, Colegiul conchide că, din punctul de vedere al laturii obiective, fapta infracțională specificată la art. 281 Cod penal, cuprinde acțiunea de comunicare mincinoasă despre pregătirea exploziei, acțiune ce periclitează viața oamenilor, cauzează daune în proporții mari sau provoacă alte urmări grave (sunetul efectuat

de către inculpat, care prin înșelăciune activă a informat pe Nacu L., despre faptul că, clădirea este minată, constând în prezentarea vădit falsă a realității).

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă, cerința obligatorie constă în manifestarea de către faptuitor a bunei științe în raport cu comunicarea mincinoasă despre pregătirea unei explozii, care periclitează viața oamenilor și cauzează daune materiale în proporții mari sau provoacă alte urmări grave.

Necâtând la faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vina pe învinuirea adusă, faptul comiterii infracțiunii imputate este dovedită nemijlocit prin probe și anume: *declarațiile martorilor Nacu Larisa (f.d. 145-146), Pisova Nina (f.d. 147), Beșleaga Cătălin (f.d. 151), Andronic Mihail (f.d. 148), Panuș Grigore (f.d. 153-154), Harea Lucian (f.d. 150), Oprea Mihail (f.d. 158), Garbuz Niculina (f.d. 157), Mahu Vasile (f.d. 156), Pătrașcu Vlad (f.d. 15); denunțul din 04.10.2013 depus de către Darii Ivan (f.d. 4); procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșă fotografică din 04.10.2013, prin care a fost cercetată clădirea cu trei nivele a SC „Migdal-P” SRL, situată pe str. Piața Veche nr.4, mun. Chișinău (f.d. 5-11); descifrările serviciilor prestate de SA „Moldtelecom” din 01.10.2013 - 31.10.2013 și lista apelurilor intrate din 01.10.2013 - 15.10.2013, la numărul de telefon 022-22-16-32 S.C. „Migdal-P” SRL (f.d. 31-32); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.10.2013 și anume a descifrărilor apelurilor telefonice în regim de intrare, efectuate de la postul de telefonie fixă numărul 022-22-16-32, conform căruia s-a stabilit că, la data de 04.10.2013 orele 11:59 min. a efectuat un apel de pe nr. 079171586, care conform cauzei penale aparține minorului Pătrașcu Vladislav Ruslan (f.d. 33); procesul-verbal de confruntare din 18.10.2013 între martorul minor Pătrașcu Vladislav Ruslan și bănuitul Mahu Eugen Vasile, în care părțile și-au susținut declarațiile date anterior (f.d. 48-49).*

În același context, Colegiul reține că, temeiul invocat privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Astfel, lecturând textul hotărârilor recurate, se observă că acestea corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, ele fiind legale și întemeiate.

Astfel, Colegiul penal va respinge și celelalte argumente ale apărării privind inadmisibilitatea unor probe, or toate probele care au fost puse la baza sentinței de condamnare a inculpatei au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și au fost consemnate în procesul-verbal.

Colegiul reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, Colegiul reține prin prisma jurisprudenței CEDO (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995) că „ ... art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.”

Astfel, argumentul invocat de apărare, precum că instanțele incorect au apreciat circumstanțele cauzei, Colegiul penal îl respinge din motiv că el nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Ca urmare, Colegiul conchide că, temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunilor imputate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supremem de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Spînu Iurie în numele inculpatului Mahu Eugen, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, în cauza penală în privința lui *Mahu Eugen Vasile*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **30 decembrie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan